II. Понеділок, 30. червня 1941. Ціна 30 сот.

# КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і за кордоном:
місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

# Совітська армія в судорогах

## Берестя, Ґродно, Вильно, Ковно, Динабурґ, Луцьк і Дубно в німецьких руках. — Марш на Львів. — Знищено 4100 літаків і 2233 повзи. — Велитенське число полонених — здобуто понад 600 гармат. — Розміри воєнної здобичі годі обчислити.

ГОЛОВНА КВАТИРЯ ВОЖДА, 30. 6. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Дня 22. червня 1941 р. вдарила німецька армія в год. 3-ій вранці в осередок могутньої концентрації ворожих сил для оборони перед загрозливою небезпекою зі Сходу.

Ескадри німецького летунства кинулися вже на світанку на совітського ворога. Не зважаючи на його значну чисельну перевагу, виборено вже 22. червня панування в повітрі на сході, розгромивши совітське летунство.

В самих лише повітряних боях зістрілили ловецькі літаки й протилетунська артилерія 322 ЧЕРВОНІ ЛІТАКИ. ЗІ ЗНИЩЕНИМИ на ЗЕМЛІ ЛІТАКАМИ підвищилось до вечора 22. червня число втрачених большевицьких літаків до 1.811 МАШИН.

Німці втратили того дня 35 літаків.

### ПРОЛОМ НА ДОВЖЕЛЕЗНОМУ ФРОНТІ.

Одночасно східня німецька армія перейшла 22. червня рано кордон на широкому фронті і вдарила в осередок совітських армій, які кінчали свою концентрацію. Нагальні протинаступи совітських армій заломились серед важких для них втрат. У цих боях німецьке летунство брало похвальну участь.

### ҐРОДНО, БЕРЕСТЯ, ВИЛЬНО І КОВНО В НІМЕЦЬКИХ РУКАХ.

В понеділок 23. червня перевів ворог завзяті протинаступи проти передових частин німецьких пробоєвих кольон. У цьому змагу двох сил вийшов переможцем німецький вояк. Всі совітські спроби не вдались. Вони заломились частинно по кривавих і завзятих боях на баґнети. Заатаковано твердиню Ґродно й здобуто після завзятого бою. Ворожі літаки мали цього дня знову якнайбільші втрати. Число знищених совітських літаків зросло до вечора 23. червня до 2.582.

Твердиню Берестя заатаковано при допомозі найважчої артилерії і здобуто її. Останню опору ворога — цитаделю здобули німецькі відділи 24-го червня наступом на баґнети.

Того самого дня здобули німецькі війська Вильно й Ковно.

### ЗНИЩЕНО 1.297 СОВІТСЬКИХ ПОВЗІВ.

Совітська армія намагалась стримати марш німецьких дивізій безчисленною кількістю панцирних возів, що мали перервати получення з запіллям та виломитися з певного о к р у ж е н н я. Німецька панцирна зброя разом із відділами протипанцирної зброї опанувала остаточно положення. Її підтримувала при цьому протилетунська артилерія й летуни.

Також нові совітські велити-повзи не витримали удару німецьких вояків та якости німецької зброї.

Відділи німецької сухопутньої армії знищили в чотирьох перших днях війни 1.200 совітських повзів, летунські відділи — 97 повзів.

### ПЕРЕПРАВА ЧЕРЕЗ ДВИНУ І ЗАХОПЛЕННЯ ДИНАБУРҐУ.

В четвер 26. червня німецькі частини осягнули сміливим ударом у

## Рішучий удар

Краків, 30. червня 1941.

Врешті — надзвичайні звідомлення. Велике живо й криваве! Не сотки, а тисячі знищених літаків і повзів, безліч воєнного майна, виряду, панцирної зброї, пролом заборол, тисячі полонених — це перші підсумки з кількох днів нової війни, війни, яка своїм значінням і розмірами не мала собі рівної.

Зі стратеґічних оглядів німецьке командування не подавало досі докладніших звітів. Усі чекали із запертим віддихом на заповіджені звідомлення й вірили в те, що „боєві дії продовжуються пляново та з великими досягненнями". Цих декілька слів німецького комунікату вистарчало кожному, бо кожний знав, у чому річ і догадувався. Зрештою вже і цілий світ переконався в правдивості німецьких звідомлень. Це не анґлійські забріхані вістки, яким дорівнюють тепер хіба совітські, — а навіть перевищують, тому, що Совіти ґенії в тому мистецтві, — піднесли брехню до справжніх і небувалих висот.

Німецькі звідомлення спокійні, без перехвалки й патосу. Вони такі, як і німецьке командування, німецький вояк, німецька зброя: річеві, самопевні, а при тому здержливі. Не подають дрібничок, лиш подають просто несамовиті осяги, як звичайні події, реєструють факти.

Хто здає собі справу, що це таке війна, та ще при теперішній зброї, з усіма засобами техніки й оборони, — той німіє на самі підсумки, подані в надзвичайних додатках: чотири тисячі сто літаків, біля дві тисячі повзів... Цифри, від яких крутиться в голові, неймовірні, просто фантастичні, бо добре знаємо з дотеперішньої воєнної дійсности — як і скільки спадало літаків у повітряних боях, знаємо кількість захоплених та знищених повзів на Заході минулого року й недавно, підчас балканського походу.

А Франція та Бельґія були до зубів озброєні панцирною зброєю і бої там чималі бували. Врешті скільки всіх цих повзів і літаків може мати держава? Польща мала всього прим. 800. А Польщу зачислювали вже до мілітарних потуг.

З цих надзвичайних німецьких звідомлень виходить ще раз ясно, що — нема сили в світі, яка могла би протиставитись німецькому воякові й німецькій зброї. За цих кілька днів черговий погром ворога, й то ворога, що займає простором шосту частину світу, що має біля двісті мілюнів населення, з якого понад двадцять років висмоктував усі соки саме для озброєння, для підготови війни з Европою, з цілим культурним світом. Понад двадцять років гинули міліони з голоду, ріки поту вилилось на те, щоби московські жидівсько-большевицькі „фараони" могли змести все, що святе й людське з лиця тієї землі .

Ось стояла вже ця орда, готова кинутись на Захід. Горе було б тобі, Европо! Навала азіятів залягла перед твоїм валом, заборолом Заходу, на якому стояв непохитний, німецький лицар — і чигала вже на

випад. Жадна грабежі, дика, несамовита, годована брехнею — чекала тільки наказу, щоб понести далі погань і загладу.

Та не так сталось, як гадалось... Саме впору рушила німецька збройна сила, завдаючи рішучий удар стоголовій змії на самім порозі. Як у часах Джингісхана — в бою під Вальштет і Лігніц, німецьке лицарство врятувало християнський світ — так і тепер Великий Фірер став спасителем.

Большевицькі полчища, скупчені під Білостоком і Львовом — це доказ, що надходила остання хвилина. Доказ — куди був спрямований розгін. З масою повзів, літаків, панцирників, з міліонами багнетів, занала ця саранча першого жахливого удару.

Відкочується ославлений „російський вал". Дріжать фараони Кремля.

Йде Месник!...

# Совітська армія в судорогах

(Докінчення із стор. 1-ої).

районі Балтику Двину та перейшли ріку в багатьох місцях. Усі спроби стримати цей марш розпучливими протинаступами розбились об хоробру поставу німецьких вояків.

## СОВІТСЬКІ ВТРАТИ НА МОРЯХ.

Підводні й надводні одиниці німецької воєнної фльоти перевели сміливими випадами численні акції проти совітської фльоти. У східній частині Балтійського моря затонув від міни совітський контрторпедовець і важко ушкоджено кружляк „Максим Горкій".

Німецькі підводні човни знищили два совітські підводні човна.

Німецькі переслідувачі затопили два контрторпедовці, один торпедний човен та один ворожий підводний човен.

Два совітські контрторпедовці намагались заатакувати порт Констанцу, але наступ відбила прибережна артилерія. По короткому обстрілюванні один контрторпедовець вилетів у повітря, другий відплив негайно на повне море.

## ВЕЛИКИЙ БІЙ НА ПІВНІЧ ВІД КОВНА.

Дня 26. червня німецька панцирна зброя закінчила своєю перемогою могутній панцирний бій, що тривав два дні.

Німецькі частини окружили багато большевицьких дивізій, знищили понад 200 совітських повзів, у тому 29 найважчих, захопили понад 150 гармат і сотні самоходів.

## НЕСТРИМНИЙ, ПЕРЕМОЖНИЙ ПОХІД НА ЛЬВІВ.

На південь від багон Припяти відбулися бої з добірними частинами совітської армії.

У завзятих геройських атаках німецькі відділи опанували на схід від Львова найсильніші й найновіші укріплення. Німецькі відділи йдуть тепер непереможним походом на Львів. На північ від Львова німецькі панцирні дивізії прогналися серед боїв через Луцьк. І тут і на інших частинах фронту летунство причинилось особливо до переможного походу німецької армії. Німецьке летунство прислужилося своєю стежною акцією та своїми ударами, які переводило із погодою до смерти проти щораз то нових ворожих сил, що надходили з глибини совітської країни.

Втрати ворога в людях нечувані. Німецькі відділи знищили багато ворожих повзів. Тільки в боях біля самого Дубна німці захопили 215 повзів і багато гармат, між ними 43 найважчих.

## ДВІ СОВІТСЬКІ АРМІЇ ЗАМКНЕНІ НА СХІД ВІД БІЛОСТОКУ.

Німецькі боєві дії далі розвиваються.

В їх нестримному ході німецькі частини окружили з усіх сторін дві совітські армії на схід від Білостоку. Кілька днів вони намагалися розпучливо продертися, та перстень німецьких військ затіснюється довкола них щораз більше, з години на годину. За кілька днів вони мусітимуть або піддатися, або будуть знищені. Таким чином вирішиться доля тих багатьох совітських дивізій, що були призначені перевести головний удар проти Німеччини.

Головними учасниками сухопутних боїв є німецькі піхотні дивізії та відділи СС. Летунство, що все торощило своїми атаками, віддало їм прислугу, яку просто годі оцінити.

## БОЇ НА БІЛОРУСІ.

Німецькі панцирні частини й змоторизовані частини, наступаючи по обох боках білостоцького басейну, осягнули район Мінська. Зарисовується вже новий великий осяг.

## 40.000 ПОЛОНЕНИХ, 600 ГАРМАТ, 2.233 ПОВЗИ.

Вступні воєнні дії проти СССР довели в короткому часі від 22. до 27. червня 1941 р. до незвичайно великих осягів. Досі годі подати розміри здобичі. Крім найважчих кривавих утрат ворога вже в перших днях дісталося в полон понад 40.000 червоноармійців. Досі начислено понад 600 здобутих гармат, 2.233 повзів, у тому 40 найважчих 52-тонових панцирних возів, частинно знищено, частинно здобуто. Крім того здобуто величезну кількість протипанцирних і протилетунських гармат, скорострілів, крісів, самоходів і т. д. Ці числа зростають із кожною годиною. Вони зростуть незвичайно після капітуляцій або після знищення замкнених тепер совітських армій.

## ЗНИЩЕНО 4.100 СОВІТСЬКИХ ЛІТАКІВ.

Німецьке летунство спричинило такий жахливий погром совітського летунства, якого ще не було в цій війні. В сімох днях знищено 4.100 совітських літаків у повітряних боях, протилетунською артилерією та на землі. Німецькі втрати зовсім невеликі: в тому часі пропало 150 німецьких літаків. Перевага німецьких летунів і німецького матеріялу імпозантна.

Ці велитенські числа знищених або здобутих літаків, повзів та іншого воєнного матеріялу треба завдячувати зразковій співпраці німецької армії. Величезне число знищеної зброї дає виразну й несподівану картину великої небезпеки, що її підготовляли Совіти на сході при кордоні Великонімеччини. В останній хвилині вдалося охоронити середню Европу перед інвазією, якої наслідків годі було б навіть передбачити. Німецький народ мусить бути зобовязаний своїм хоробрим воякам за їх поставу й безприкладну хоробрість.

—o—

## ЗНОВ ЗАТОПЛЕНО 71.700 ТОН.

БЕРЛІН, 30. 6. — Головне Командування Німецьких Збройних Сил подає:

Німецькі підводні човни заатакували на Атлантику транспорти й поодинокі кораблі під охороною нищильників і літаків та затопили один корабель-цистерну й сім вантажних кораблів загальної містоти 46.700 тон. Сторпедовано й частинно спалено один корабель - цистерну та два вантажні кораблі загальної містоти 25.000 тон. Остаточна доля їх, з уваги на сильну оборону, невідома, хоч треба числитися з їх знищенням. Цим ударом знищили підводні човни 71.700 тон англійських торговельних кораблів.

На морському районі довкола Англії боєві літаки затопили минулої ночі 3 торговельні кораблі й один рибальський пароплав загальної містоти 14.800 тон.

Дальші нічні налети летунства були спрямовані на англійське південне побережжя та на важну привозову пристань Гол.

По обох боках Ривер Гол і над Гамбером завважено кілька великих пожеж. Інші ескадри боєвих літаків далі замінували англійські пристані.

Німецькі боєві літаки бомбардували вночі на 28. червня з добрим вислідом портові уладження англійської морської бази в Олександрії.

В Північній Африці, німецькі летунські ескадри заатакували успішно батави англійських самоходів між Сіді ель Барані й Солюмом.

Ворог не налітав на терени Великонімеччини ні вдень, ні вночі.

Одна з ловецьких ескадр під проводом майора Травтльофта осягнула 26. 6. свою 500-ту повітряну перемогу.

Поручник Гайсгардт з одної ловецької ескадри зістрілив 23. червня 19-тий і 20-ий ворожий літак.

—o—

## ШВЕЦІЯ ОБНЯЛА ОХОРОНУ ІТАЛІЙСЬКИХ ГРОМАДЯН.

БЕРЛІН, 30. 6. — Міродатні кола запевняють, що Швеція обняла охорону справ Італії в СССР. Дотепер невияснена ще справа охорони совітських справ в Італії.

—o—

# Історична година в Берліні

(Від нашого кореспондента).

**Берлін, кінець червня 1941.**

Вибух війни зі Совітами назагал — заскочив мешканців Берліна тому, що в столиці Великонімеччини останніми тижнями кружляло багацько „найправдивіших" поголосок про мирну полагоду конфлікту, про приїзд Сталіна до Берліна, німецький пермарш через Україну та інше. Відчитана в неділю 22 червня в год. 5.30 ранку міністром пропаганди Гебельсом проклямація Фірера до німецького народу і націонал-соціялістів впала на сонне місто, як грім із ясного неба. Німецький нарід аж тепер зрозумів містерну політику свого проводу за останні два роки, зрозумів і ролю Москви в теперішньому міжнародньому конфлікті. Німецька прилюдна опінія **навчилася протягом кількох годин**, як треба розуміти проблеми, які їй не завсіди легко було розуміти. Вислухавши історичні повідомлення берлінці висказували переконання, що німецька армія швидко дасть собі раду з жидо-комуною і спокійно виїзджали собі за місто, щоби використати цю прегарну червневу недільну погоду. Закордонні журналісти, місцева преса й ми, нечисленні українські журналісти, маємо повні руки інформаційної роботи. Зацікавлення опублікованими документами про еходну політику Кремля велитенське, преса щоденно — випродана до останнього примірника. Зацікавлення Україною та українською справою величезне. В книгарнях не дістанете ніодної книжки про Україну, випродано навіть всі старі публікації. Виступи Хору Божика в Вінтерґартені стягають тисячі слухачів. Закордонні журналісти і ми також сильно „розчаровані" совітським летунством, яке навіть першої ночі не перелітало бодай одною машиною над Берліном, хоча всі цього сподівалися. Значить — пиши пропало! Берлін із зацікавленням очікує звітів Начального Командування Армії про великі перемоги на сході, радіючи з приводу одночасного виступу Фінляндії та Румунії. Поза тим нічого тут навіть на волосок не змінилося, хіба лиш те, що знову — як завсіди в таких випадках — заборонено прилюдні танці...

**Українські авдиції в німецькому радіо**

Вже в неділю 22 червня 1941 року точно в год. 11.15 надало німецьке радіо на радіовисильні Дунай, Бресляв і Краків першу українську радіопередачу, що від тієї пори повторюється щоденно по кілька разів разом з подібними авдиціями в інших мовах поневолених Москвою народів.

Зміст тієї першої історичної радіопередачі був такий:

„Український Народе!

Настав слушний час! Вибила велика година! Непереможна, славою ясних перемог покрита німецька армія вступила — виконуючи приказ свого Вожда — Адольфа Гітлера —, на Твою землю, щоб допомогти Тобі порвати кайдани жидівсько-більшовицької неволі.

В цю вагітну подіями, історичну, переломову хвилину, що на неї чекав Ти віками, взиваємо Тебе уважно вислухати двох німецьких закликів. Це наблизить годину Твого остаточного визволення, заощадить Тобі зайвих жертв, повчить — що і як Тобі, народе України, робити!

**НАРОДАМ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ**

**Підчас світової війни мусіли Ви переносити жахливі терпіння. Засліплені уявою великости, висилали Вас царські князі до боїв непідготованими. Дійшло до того, що без набоїв, у паперовому взутті мусіли Ви ставляти чоло Німеччині. Вашу батьківщину розідала продажність царських урядовців та воєнної кліки. Нічого дивного, що, прогнавши царя, забажали Ви волі, мира, землі і хліба.**

**Тоді повірили Ви зграї злочинців, що під проводом жидови злетілася з цілого світа до Ваших країн. Ви цьому повірили, більшовики п о б і д и л и, але ані мира, ані хліба, ані волі не було. Все скувала диктатура Троцьких, Зіновєвих, Ягодів, Мехлісів, Кагановичів та інших злочинних вислужників Леніна і Сталіна. Дарма, що ті гнобителі взаємно себе ліквідували; на їхнє місце приходили і н ш і. Люди праці не мали права відзватись.**

**Вивезено на заслання міліони тих, що хотіли відносини направити. Вони позамерзали при каторжній роботі в тайгах Сибіру і на ледяних пустарах Архангельська. Сама будова Біломорського Каналу потягнула за собою 500.000 жертв. А скільки ж тисяч замучило ҐПУ в примарних льохах Лубянки? Навіть з дітей пороблено шпигунів власних батьків, щоб доносили злочинцям на Кремлі кожне слово критики. Кожного, хто мав нагоду бодай кілька хвилин говорити з чужинцем, ловили і мордували Сталінові агенти. Ніодно слово правди не сміло продістатися з Европи до Радянського Союзу.**

**Давніше, ще за царів, Ви підносили крик протесту проти звірств, які ділялися над Леною та по каторгах сибірських копалень олова. Сьогодні цілий Радянський Союз став одною великою тюрмою.**

**Жидівські пресові бандити обдурюють Вас щоденно по „Правдах" і „Ізвєстіях" про відносини в Німеччині. А правда є така: Вожд німецького народу, Адольф Гітлер, прогнав всіх колишніх визискувачів, жидів і спекулянтів. Зараз Ви маєте вперше нагоду зробити це також серед Ваших народів.**

**І знову зможете працювати без остраху перед жидівсько-большевицьким шпигуном, будуватимете знову доми для себе, а не для посіпаків із Кремлю. ОДНИМ ІЗ ПЕРШИХ ПОЧИНІВ НІМЕЦЬКОГО УПРАВЛІННЯ БУДЕ ПРИВЕРНЕННЯ СВОБОДИ ПЕРЕКОНАНЬ. Хоч ми, Німці, є іншої як Ви віри, все ж таки ми шануємо кожне правдиво-релігійне переконання. Дозволимо Вам знову творити релігійні спільноти. Всі по своєму молитимуться Богові.**

**Але ідол в шкляній домовині перед мурами Кремля — це не Бог, а душогуб поневолених ним народів, якого світ не знає. Його большевизм установив володіння жидівства та безмірні злидні, що потягнули міліони жертв. Тільки знищенням тієї цілої банди можна створити передумови кращого майбутнього.**

**Проганяйте жидівських комісарів, АЛЕ БЕРЕЖІТЬ ВАШІ РОБІТНІ Й ЗАВОДИ ПО МІСТАХ І СЕЛАХ ПЕРЕД САБОТАЖАМИ. Німецькі вояки не скривдять нікого, хто працював на підлеглих постах, щоб могти прожити. Навпаки, німці щойно звільнять всіх від жидівсько-большевицького терору.**

**Якщо Червона Армія з її командирами та вояцтвом думає тверезо, то вона зверне свої штики, щоб разом з нами розірвати кайдани большевицького ярма."**

---

**Ф. Д.**

# Орда йде...

**(Уривки з оповідання „Війна").**

Від сьогоднішнього числа містимо в нашому часописі в кількох фейлетонах уривки з оповідання нашого письменника під назвою „Війна", що до цього часу, із зрозумілих причин, не могло появитися в друку. Уривки переносять нас у часи короткої облоги Львова німцями в 1939. р. і приходу до Галичини большевиків.

**Редакція.**

...Що далі Марійка відходила від Львова, тим свобідніше їй ставало на душі, а коли вийшла на стежечку попід теплим, повним запаху живиці лісом — ожила зовсім.

Людей ніде не було видно. Збоку, за залізничим насипом, таємниче біліла пустинна шоса, навколо було тихо. Тільки ззаду, у Львові, коли-не-коли гупали гармати.

Нікого не здибаючи, Марійка йшла далі вузькою стежкою, коли раптом зобачила здалека на дорозі кінночника. Він їхав спокійно їй назустріч.

— „Поляк?" — із страхом подумала Марійка, але виразно завважила голубий уніформ й уся затремтіла від радости — це був німець.

Кінночник пильно оглянув Марійку й мовчки переїхав попри неї. Але враз затримався і повернув до неї коня.

— Чи панночка часом не із Львова? — чемно запитав він.

Марійка знала слабо німецьки, але зрозуміла його.

— Ja, — відповіла вона.

— Що там чувати?

— Нічого доброго. Голод, біда. З нетерплячкою чекають усі, коли вже нарешті ви прийдете туди, — як уміла, сказала Марійка.

Німець усміхнувся, вийняв із кишені пуделко з цукорками й відкрив його.

— Прошу дуже... Прошу, прошу.

Марійка взяла цукорок і мимоволі всміхнулася, пригадавши собі, як поляки остерігали населення перед небезпекою підбирати з землі цукорки, що їх розкидали з німецьких літаків.

— Ви полька? — запитав німець.

— О, даруйте! Я — українка, мій пане.

— Українка? — зрадів підняв німець брови вгору. — Ми дуже любимо українців.

— **А ми не тільки любимо німців, а, як на Бога, ввесь час чекаємо на вас.**

— Так?

Німець закрив пуделко й простягнув його Марійці.

— Прошу милу українку взяти цей скромний презент від зустрічного німця, — сказав він, відсалютував і поїхав далі дорогою на Львів.

Більше вона не бачила німців до самих Винник. Дивна ця війна якась: німців майже ніде не видно, їздять вони собі „шпацерком", тимчасом Польща доживала останні дні.

Клекоцька невимовно зраділа, побачивши Марійку. Зворушилась і Марійка, впавши в обійми їй. Навіть заплакала. Як блудна овечка на материнських грудях.

У цих милих Винниках — зовсім інший світ, зовсім інша атмосфера, як у Львові. Тут не було ніякої війни — війна залишилася там, у Львові. Тут був спокій, люди свобідно ходили собі, куди хто хотів, люди не знали, що таке голод. Німці були заняті своїми справами, кудись прокладали телефонові дроти, кудись перевозили свої батерії — і всі були дуже вдоволені, що вже та війна минула. Трохи, правда, німецькі літаки пошарпали й винничан, розбили їм тютюнову фабрику, покалічили трохи залізничу стацію, але що зробиш — на те й війна. І про війну забули б уже давно, коли б раз-у-раз не долітали з боку Львова зибухи стрілів. Тримаються ще? Не хочуть піддатися? Тим гірше для Львова — більше тільки руїн буде. Ех, Боже, Боже!...

Смішно було чути від винничан, як вони спасались від німецьких налетів. Вони, виявляється, так само, як і у Львові, ховались по льохах, немов їх партерові чи, у кращому випадку, одноповерхові дімки могли когось оберегти від бомб. А коли їм говорили, що у Львові німецькі бомби прошивали наскрізь навіть пятиповерхові камяниці, засипаючи людей у схоронищах, винничани тільки ніяково ворушили плечима.

— Ну, так... Ну, звичайно... А все ж таки... І потім наказ такий вийшов.

(Далі буде).

Друга відозва відносилася до „Командирів та вояків Червоної Армії".

### Маніфестації українських організацій

Вже в кілька годин по проголошенні війни з Москвою відбулися в двох тутешніх українських громадянських організаціях УНО і Українській Громаді маніфестаційні сходини. На збори прибули маси народу, зворушеного історичною хвилиною. На зборах УНО промовляли на актуальні теми полк. Омельченко, голова УНО, та п. Зайцев, на зборах УГ промовляв полк. Мурашко. Всі вони закликали українських громадян здисципліновано виконувати далі свою працю, не гарячитися і не розтрачувати зайво сил на різні необдумані виступи. Збори УГ вислали до Фірера Великонімеччини телеграму з заявою готовости до виконання обовязків супроти України і потреб Німеччини. Треба на цьому місці звернути увагу української еміграції в Німеччині, щоби вона не ломала дисципліни та залишалася дійсно на своїх місцях праці і міжусобицями поміж собою не стягала на наше імя зайвих несмачних, а при тому таки дуже шкідливих завваг з німецького боку, в такому високо-історичному моменті.

КТВ

# Большевицька шпіонажа в Норвегії

ОСЛЬО,30.6. — Для большевиків не було держави, де вони не створили б своєї шпіонської ячейки. Очевидно перше місце займали ті держави, що були ближче Німеччини і сусідували з Совітським Союзом. Одною з таких вибраних держав була Норвегія. Про це докладно подав начальник норвеської служби безпеки, поліційний радник Йонас Лі, в інтервю для часопису „Фріт Фольк". Це інтервю, що викликало загальну увагу, звучить ось так:

У листопаді 1939 р. виїхав я до Фінмарку і перебрав керму над службою публичної охорони. Уже в короткому часі після прибуття і належних приготовань осягнув я вже добрі висліди. Показалося, що Росія спеціяльно дуже цікавиться Норвегією і то передусім північною Норвегією. Ми могли внедовзі схопити декілька перших большевицьких розвідчиків. Зпоміж схоплених вісьмох, шість їх зізнали, що вони працювали з доручення совітсько-російської влади.

Між зловленими були москалі, а також два фінляндці, які зізнали, що втекли з Фінляндії. Ми дістали від них добрі інформації завдяки нашій тісній співпраці з норвеською військовою владою. Виявилося, що москалі інтересувалися Норвеґією вже від давніх років і створили цілу шпіонську сітку.

Афера з Бельгонен в січні 1936 року була типовим прикладом безперервної праці Совітів у північній Норвеґії. Бельгонен перейшов вишкіл у шпіонажі в Ленінграді в шпіонській централі. Більша частина із зловлених розвідчиків вчилася тієї штуки також у ленінградській школі.

Внедовзі зуміли ми зовсім добре зорієнтуватися в шпіонській системі. Нею кермувала централя в Мурманську і в Петсамо. Між розвідчиками були також большевицькі старшини. Нам удалося вислідити, що московські большевики мали звязки з норвезькими комуністами. Ці, так звані „норвежці", ретельно помагали москалям. Нам стало ясно, що москалі носяться з аґресивними намірами щодо Норвеґії. Тут подам ще одну подію, яка влекшила нам орієнтацію. Пригадуємо собі, що колишній міністер війни Монзен вислав зразки норвеського лещетарського виряду до московських військових кругів. І цікаво: большевицький лещетарський виряд був виразною копією норвезького, тільки військові большевицькі варстати погано їх виконали. Для нас стало ясним, що їх цікавило тоді військове лещетарство. Розвідчики говорили, що вони є фінляндськими втікачами. Але фінляндці мають зовсім інший виряд. Такі дрібнички причинилися до викриття большевицької шпіонажі. Москалі вимушували на багатьох норвезьких [...] зізнань про пристані, про уладжен[...] ди пальних матеріялів, тощо. Вон[...] [...]ли нераз моряків, силою затягали [...] свої кораблі і там під загрозами вязниці, а то навіть і смерти, вимушували потрібні відомості. У лютому й березні минулого року переловлено багато совітських військових розвідчиків, але ще не можна нічого про них публікувати. Одно є одначе вже певне, а саме, що Совітський Союз енергійно намагається видістати всі таємниці, які можуть віддати добру прислугу в разі нападу на Норвеґію. Надіємося одначе, що в майбутньому дістанемо на півночі кращого сусіда, ніж осоружних комуністів.

## РЕВЕЛЯЦІЇ ПРО НІКЧЕМНУ РОЛЮ МОСКВИ.

ВІШІ, 30. 6. — Французький щоденник „Парі Суар" оголосив реведяційні речі про ролю Москви у підготові теперішньої війни. Не лише Лондон робив усі можливі зусилля, щоб довести в 1939 р. до війни, але також Москва співпрацювала одночасно в цьому напрямі. На основі документарних даних можна ствердити, що якщо доходило колинебудь до поправи німецько-французьких взаємин, тоді Москва робила все можливе, щоб викликати непорозуміння. Москва поборювала найгостріше вислідки нарад у Мінхені з осені 1938 р. Опісля підкопала при допомозі нечуваної пропаґандивної акції договір між Рібентропом і Боннетом. Укінці Совіти змагали до того, щоб до Москви виїхала англійсько-французька комісія, що мала порозумітися щодо спільного виступу проти Німеччини. „Парі Суар" пише, що лінія закордонної політики СССР була незвичайно таємнича. Тепер це виходить ясно: вона змагала розсварити поодинокі держави з собою та кинути їх у війну, зберігаючи одночасно далекойдучу невтральність, за що казала собі солено платити. Москва намагалася продовжити цю корисну для себе війну, щоб вичерпати Европу й опісля запрягти її до совітського ярма. Одначе большевицькі мрії нагло перервалися.

Яків Гальчевський-Войнаровський (Орел).

# Проти червоних окупантів

З великим ризиком я добрався до с. Кусиковець, де ледви не зловила мене большевицька кіннота. Під покривалом туману я вийшов зі села в поле, приліг на покритім приморозком житі в борозні і так пролежав до вечора. В Кусиківцях і Медведівці господарили червоні, що чути було по збільшеному бреханню собак. Ввечері я встав, увесь продрог від зимна і добрався спокійно до ліса на південь від Кусиковець. Лісом, полями, оминаючи Миколаївку, Грузький Майдан, дійшов по півночі до Брусленова. Зазначую, що я був озброєний в кріс, револьвер і дві ручні гранати: ніяк не хотів іти обезброєним, бо знав, що зброя буде мені потрібна. Тимто наражувався на велику небезпеку, коли б попав на відділ червоних. Документів зі собою не мав ніяких, портфель загубив у боях, решта документів залишилися в Штабі Першої Запорозької Дивізії. Єдиним аргументом, коли б спіткав большевиків, була в мене — зброя.

В Брусленові зайшов я до вчительки Шуматій-Гальчевської. Большевиків в селі не було. Відпочивши в школі цілий день, я подався до своїх шкільних товаришів, Дроздовського, Кисіля і Місюри. Оникій Місюра був студентом другого курсу камянець - подільського університету. Не зважаючи на більшовиків, збирався він їхати підводою до Камянця з продуктами. Я знав, що по кількох тижнях зачнуть на мене полювати чекісти, тому рішив їхати разом з Місюрою. До Камянця прибули ми вкінці листопада. В університеті застали ми багато змін; урядував вже студентський комітет зі секретарем комуністом, а один студент став навіть комісаром університету. Мій правничий факультет перезвала влада на факультет соціяльних наук. Почав я вчащати на виклади. Викладали нові професори, бо більшість старих, разом з ректором, Іваном Огієнком, виїхали за Збруч. В університетські столовці обідали спільно студенти і професори. Нова влада почала добиратися поволі до решти професорів і студентів; арештовано декілька осіб. Я ходжу цілий час з револьвером в кишені. Довідуюсь, що є наказ зголоситись усім студентам — офіцерам до командатури, найдалі до половини грудня 1920 . Бачу, що не викручусь, бо в університеті лежать мої папери, з яких видно, що я старшина 6. царської армії. Одного дня вертається Місюра й каже, що син столяра з Майдану, Кавун зустрів його і розпитував про мене. Цей Кавун був головою „Чека" на Камянець-Подільський і знав нас дуже добре. Бачу, що земля під моїми ногами зачинає горіти. Тієї ж ночі на піхоту вийшов я з Каамянця в напрямі Ярмолинець, маючи при собі нерозлучного приятеля-револьвер. Всі свої речі та книжки залишив у Камянці. По дорозі ,під містечком Солобківці наткнувся на чоту кінних большевиків, які не звертали на мене уваги і проїхали далі. В містечку перебув я у знайомого священика, який раніш був у Брусленові. В нього перебув я добу, заховав в клуні револьвер і зі студентською виказкою подався далі на Схід. Десь біля 20. грудня дійшов додому, в село Гуту Літинську, але так, що мене мало хто бачив. Зустрів свою матір. Мама каже, що вже приїздили з Літина чекісти та задавали їй питання, чи вона нічого не знає про мене. Попрощався я з мамою, знову озброївся в два револьвери, віднайшов давніше заховані ручні гранати та подався в район Брусленова. Тутечки в школі я також місця не загрів; інстинкт диктував бути обережним. Адже червоні в серпні розстріляли мого брата Федора лише тому, що мене не застали дома. В той час вони евакуувались із Літина, а тепер знову пригадали про мене. Я не той чоловік, щоб дався, як бичок, жидівсько - московським чекістам, щоб вони мене завели на ланцюгу до різні. Крім того молодшого брата, якого забили невинно лише за мене, (жидівський комісар, що виконував екзекуцію, казав: „це одна кров") — [...] міг забути. З того часу огорнула мене одна жадоба: помсти і то помсти не до тих, що безпосередньо брали уділ в розстрілі і грабунку, а до цілої червоної зграї, яка окупувала Украну. Тому дні і ночі продумував над тим як себе забезпечити з[...] за гину і як дати окупантам з весною прочухана. В обох випадках треба мати живу силу, бо (один в полі не вояк) кажуть, що не тоді собак годують, як на лови йдуть. Тому я почав на весні 1921. р. підготовчу роботу. Знав я, що новий повстанчий рух, який буде мною викликаний, не матиме виглядів на позитивні наслідки, особливо для учасників повстання. З периферій ми України не створимо, окупантів не проженемо, але з другого боку ми не згинемо безславно, як барани, а зі зброєю в руках, по козацьки. Дамо кркваво відчути зайдам, москалям, жидам і своїм песиголовцям

# НОВИНКИ

**КАЛЕНДАР**

ЧЕРВЕНЬ.

30. Понеділок — м. Мануїла.

ЛИПЕНЬ.

1. Вівторок — мч. Леонтія.

—

— БЛАГОДАРНУ СЛУЖБУ БОЖУ, як подяку Всевишньому за великі перемоги німецьких збройних сил під проводом Фірера над ворогом цілого християнського світа — большевиками, відправили в неділю 29. 6. в год. 9-ій у гр.-кат. церкві в Кракові місцевий парох о. крил. д-р П. Хрущ, о. крил. Д. Лопатинський і о. крил. Р. Лободич. Діяконували о. В. Кучабський та о. З. Нарожняк. Відповідну проповідь виголосив о. проф. В. Микитюк. Напереді, перед престолом, сиділи на почесних місцях: Провідник УЦК проф. В. Кубійович, ґен. М. Капустянський, полк. А. Бізанц і прок. Гр. Окуферко, голова УДК-Краків. Відспівано многоліття Св. Отцеві, Фірерові й Німецькій Армії, Митрополитові Андрієві та Українському Народові. Співав хор „Сурма". Народу була повна церква, так що багато мусіло стояти на подвірі. Настрій був незвичайно піднесений і бадьорий.

— УРОЧИСТИЙ МОЛЕБЕН У ПРАВОСЛАВНІЙ ЦЕРКВІ. В неділю, 29. червня ц. р., після літургії, в православній краківській церкві був відслужений урочистий молебен за перемогу німецької зброї над найлютішим ворогом усього цивілізованого світу, зокрема найбільшим гнобителем Українського Народу за ввесь час його багатовікової історії — большевиками. Молебен відправляв православний парох, о. протоерей М. Волков у сослуженні о. М. Гриневича й о. Циганюка. Церква була переповнена вірними. Після многоліття Фірерові Німецького Народу й непереможному Німецькому Війську, що кривавиться в боях за краще завтра всього світу, прот. о. М. Волков у коротенькому слові вказав на важливість історичної хвилини, яку ми переживаємо, й згадав, що традиційну колінопреклонну молитву за поневолений ще донедавна український народ він замінив величнім кантом „Да воскреснет Бог і розточатся вразі Єго", дуже гарно й з чуттям відспіваним хором. По закінченні молебня вірні вийшли з церкви й ділилися ще довго в балачках враженнями історичної хвилини.

— „ДО ВСІХ УЧАСНИКІВ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ"... Під повищим наголовком помістив п. ґен. М. Капустянський заклик у „Краківських Вістях" з датою з 24. і 25. ц. м. Вияснюю в порозумінні з п. генералом, що ті б. члени українських армій, які вже зложили свої анкетні листки в ДУКТІ, не потребують другий раз зголошуватись. Візвання п. генерала відноситься до тих комбатантів, які находяться поза межами Ген. Губернаторства й не мали змоги в ДУКТІ зголоситися. При тій нагоді прошу всіх тих українських комбатантів, що ще своїх анкетних листків не виповнили, якнайскоріше це зробити й за посередництвом повітових організацій переслати їх до централі. За анкетними листками слід звертатися на мою адресу: Інж. М. Хроновят, Краків, Зелена 24/6.

— „КАРТИНИ З ЛЬВІВСЬКОЇ ІСТОРІЇ". Під таким заголовком помістив Нестор Муч з „Кракавер Цайтунг" ч. 149 історичний огляд Львова, починаючи від його заснування аж до наших днів. Особливо підкреслив він польські переслідування львівських українців. Вкінці подав характеристику Князя гр.-кат. Церкви митрополита Кир Андрея. Цей, дуже прихильно для українців написаний огляд ілюстрований чотирьома світлинами: митрополита Шептицького, Волоської церкви, „чорної камениці" на львівському ринку та саркофагу кн. Ярослава Осмомисла в Крилосі.

— ПЕРШЕ СВ. ПРИЧАСТЯ У НІМ. ПЕРЕМИШЛІ. Рік-річно в дні свята Пресв. Евхаристії, яке випадає в четвер, а яке переноситься на неділю, діти в Нім. Перемишлі врочисто приступали вперше до св. Причастя. І в цьому році в дні 19. червня врочисту Службу Божу в місцевій церкві ОО. Василіян відправив парох о. ігумен Барабаш Іродіон ЧСВВ., підчас якої біля 30 дітей приступило вперше до св. Причастя.

— ЦІКАВИЙ ВИКЛАД. У четвер, дня 3. 7. ц. р., відбудеться в домівці Комісії Міста при УДК в Кракові, вул. Льоретанська 18, II. п., виклад інж. Зенона Кохановського п. н. „Фабрикація чавуна". Початок в год. 19.30. Просимо всіх зацікавлених інженерів, промисловців, ремісників та інших громадян прибути на цей цікавий виклад. — Господарський Відділ УЦК.

— КУРС МАШИНОПИСАННЯ. В підготовній акції, що її переводить тепер Жіноча Секція в Кракові, урухомлюється як черговий крок — курс машинопису. Вишкіл машиністок на німецьких машинах — це чергове дуже важне завдання. Буде ведений фаховою німецькою силою в вечірніх годинах. Час тривання: один місяць. З огляду на обмежену кількість машин число курсанток може бути невелике. Тому радимо зголошуватись скоро та лише таким, що не боїться труду й солідно хотять опанувати цей фах. Вписи приймає Жіноча Секція, вул. Зелена 18, між год. 15—18. 3х

## Оповістка

Прохаємо українців усіх ділянок звання, які бажали б у найближчому і майбутньому змінити місце праці, очевидно після полагодження всіх формальностей, щоб негайно повідомили Український Центральний Комітет, Краків, Зелена 26/12 (Українішер Гавптаусшус, Кракау, Грінештр. 26/12), подаючи про себе такі дані: 1. Імя й прізвище; 2. місцевість, край і дата народження; 3. віроісповідання; 4. родинний стан; 5. фахова освіта (подрібна спеціяльність, назва і місце школи, час тривання студій, чи має диплом і який); 6. звання (докладно подати, в яких установах, яких становищах, у яких роках працював); 7. теперішне заняття; 8. знання чужих мов (у якому ступні); 9. в якій ділянці по спеціяльності міг і хотів би працювати; 10. точна адреса про кожноразову зміну прохаємо обовязково повідомити). — Долучити слід обовязково дані про приналежність до якоїсь української громадської організації, або вказівки про людей, які дану особу знають. Особи, які свого часу прислали дані про себе до УЦК — не потребують їх присилати, а тільки зголосити карткою свої побажання.

Закордонні часописи просимо передрукувати цю оповістку

ВІДДІЛ ПРАЦІ УЦК.

## СПРАВА ДОДАТКОВИХ ХАРЧЕВИХ КАРТОК.

Повідомляємо, що додаткові харчеві картки на місяць липень 1941 р. видаватимуть в УДК-Краків, Льоретанська 18, у днях 28. і 30. червня та 1. і 2. липня 1941 у такій позабучній черзі:

30. 6. (понеділок) від год. 8—12 і 15—17, букви И, І, К, Л, М;

1. 7. (вівторок) від год. 8—12 і 15—17, букви Н, О, П, Р, С;

2. 7. (середа) від год. 8—13, букви Т, У, Ф, Х, Ц, Ч, Ш, Щ, Ю, Я.

Щоб одержати харчеві додаткові картки, вимагаємо предложити:

а) особисту виказку (Авсвайскарту) або посвідку реєстрації в УДК,

б) виказку вплачених датків до УДК,

в) червону харч. карту, а від українців із околиці Кракова потвердження замельдування в місцевості замешкання (або також черв. харч. карту). УДК-КРАКІВ.

---

цям, які злигались з комунарами, що ще це все завмерло. Правда, пропаде чимало наших, згине багато зовсім неповинних людей, але як ліс рубають — то тріски летять. Кожна нова жертва це цеглина в наш національний будинок, бо ніколи людська кров не ллється на марно! Може Захід — думалося — надішле нам скоріш свою інтервенцію, коли довідається про повстанчий рух. А коли ні, то своїми виступами вимусимо на комуністичних зверхниках бодай фікцію українства для України. Бачучи повстанчі загони, Москва не зможе відразу русифікувати край, викидатиме портрети Шевченка і заводити московські імперіяльні звичаї. Отже з Богом до діла! Почалась трудна муравлина праця. Я цілими тижнями був в русі. Зокрема ночами вештався по цілому повіті. Зустрічаю тих, які ховаються від большевиків, говорю, переконую, даю функції і завдання, щоб і вони несиділи, а рухались. Червона влада іде нам на руку: почала реквізиції, насилля, бере рекрута. Тому селяни, які раніше очікували „благ земних" від большевиків, почали розчаровуватись і вслухуватись у слова активніших моїх пропагандистів. Нам селяни були потрібні, щоби не зраджували нас і давали їду, коли взимі треба було перебути добу-дві чи то на селі, чи на хуторі. Були одиниці серед наших „хахлів", які в своїй тупості і засліпленні завсіди держали бік большевиків, але тих ми знали і погрозами вимушували мовчанку. В своїй організаційній роботі я мав ту полекшу, що мене в околиці знало чимало людей. Ще літом і восени 1920 р. під моєю командою було чоловік 150 повстанців. Частина з них вже не жила, полягли в боротьбі з окупантом. Деякі вивтікали до регулярної української армії в часі останнього наступу. Чимало виїхало в різні кінці України, але зустрів я в своїх нічних мандрівках душ 30 тих людей, що або ховались, або сиділи на господарках. Я їх не брав зі собою, наказуючи переховуватись до весни. Щоб охоронити людей перед загибеллю, я дав зарядження, щоб вони не блукали одинцем, а групами по від 3—5 душ в повному озброєнні, памятаючи, що „тому чорт ляхів бере, бо одинцем ходять". Такий наказ хутко відчули чекісти на своїй шкірі, бо коли їх приїздило 10, щоб арештувати чи зловити одного „бандіта", то зустрічали їх кулі не лише з кріса, а навіть з кулемета. Частина чекістів гинула, частина жвітікала до повіту, а на повітових комісарах терпла шкура. Щоб себе забезпечити від нежданої пригоди, я ще від половини січня взяв зі собою двох відданих мені повстанців. Василя Сендзюка зі села Сахнів і Мирона Лиха з Брацлавщини. З цими озброєними по зуби козаками, обїхав я і обходив протягом лютого і березня три повіти: Літинський, Летичівський і Винницький. Мали ми за той час чимало пригод, дуже небезпечних. Не одного „сексота" чи шпіона чека післали чортам в зуби, та самі завсіди виходили ціло.

(Далі буде).

## СОВІТИ ПРИКЛАДАЛИ ФІНЛЯНДІЇ РЕВОЛЬВЕР ДО СЕРЦЯ.

ШТОКГОЛЬМ, 30. 6. — Сумежна з Фінляндією Швеція із запертим віддихом стежить за ходом подій у Фінляндії. Щоденник „Стокгольмс Тіднінґен" подав промову президента Ритія під заголовком на цілу сторінку: „Виступаємо до боротьби за наш життєвий простір". „Свенска Даґблядет" зазначує, що йде про боротьбу, якої метою є покласти край безнастанним совітським погрозам під адресою Фінляндії. „Даґенс Ниґетер" пише, що своєю поведінкою Фінляндія постійно виявляла свої мирні настрої. „Соціяльдемократен" пише з приводу нападу на Фінляндію: „мир, підписаний в березні 1940 р. був вступом до підготови совітського нападу". Совітські погрози з приводу Ганґе це було щось в роді того, якби хтось прикладав Фінляндії до серця револьвер.

—o—

## МАДЯРСЬКА ВІДПЛАТНА ЛЕТУНСЬКА АТАКА.

БУДАПЕШТ, 30. 6. — **Голова мадярського генерального штабу повідомляє:**

У відповідь на червоні налети мадярське летунство заатакувало в пятницю ранком при помочі чисельних машин совітські військові обєкти. Атака була успішна, вона спричинила знищення і шкоди від пожежі. Червоні відкрили в багатьох місцях границі вогонь, на який відповіли мадяри. Совітські літаки сьогодні перелетіли в багатьох місцях границю, але ніде не могли скинути своїх бомб, бо їх проганав вогонь мадярської протилетунської артилерії.

—o—

## ВОЕННИЙ СТАН У МОСКВІ

ШТОКГОЛЬМ, 30. 6. — З Москви повідомляють, що над цілим міським тереном совітської столиці проголосили военний стан. Тільки державні урядовці у важних справах можуть приїздити до Москви, що зовсім відрізана від світа. В місті заборонено виходити з хат від 12 год. вночі до 4-ої год. ранку. Всі прилюдні льокалі, театри й кіна мусять бути в 11-ій год. вночі замкнені. Вночі військові стежі проходять містом.

—o—

## СОВІТСЬКИЙ НАЛЕТ НА ТУРКУ.

ГЕЛЬСІНКІ, 29. 6. — Совітське летунство заатакувало Турку. Вбито 7 осіб, ранено 27 осіб. Большевики обкидали бомбами робітників, що йшли до праці. Фінські ловецькі літаки прогнали совітські бомбовики та перешкодили їм у дальшому бомбардуванні. В налеті взяло участь 38 ворожих літаків.

—o—

## ФРАНЦУЗИ НЕ ХОЧУТЬ СОВІТСЬКОГО АМБАСАДОРА.

ПАРИЖ, 30. 6. — Відомий французький щоденник „Матен" домагається відїзду совітського амбасадора. гаданий щоденник пише, що навіть у Віші є невдоволення з присутности там совітського амбасадора. При тій нагоді „Матен" запитує, чи французи забули, скільки лиха спричинили Франції большевики. По обох боках демаркаційної лінії питають, коли саме прийде до остаточного відїзду совітського амбасадора.

## НАСЕЛЕННЯ ВІТАЄ НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА ІЗ ЗАХОПЛЕННЯМ.

БЕРЛІН, 30. 6. — На східніх теренах війни народи, що живуть на пограниччі, скрізь вітають із захопленням німецькі війська, що там ідуть проти большевиків. Німецьких вояків вітають, як визвольників із большевицького ярма. Згідно з повідомленнями, що надходять з різних частин фронту від північного Ледового океану аж до Чорного моря, багато вояків совітської армії, зпоміж національних меншин складають зброю і переходять до німців.

—o—

## АМЕРИКАНЦІ ПРО НІМЕЦЬКІ ЗВІДОМЛЕННЯ.

НЮ-ЙОРК, 30. 6. — Більшість американської преси висловлюється дуже недовірчиво про большевицькі звідомлення з ходу воєнних німецько-большевицьких подій. У щоденнику „Нью-Йорк-Пост" пише на цю тему знавець мілітарних справ Флетчер Прет, що большевицькі звідомлення, немов то большевицькі війська тримаються, це нісенітниця. Приймати те за правду, це значить так само небезпечно обманювати себе, як колись зробили ті, що прийняли твердження Чемберлена, що „Гітлер спізнив автобус до Норвеґії".

Усі ці „добрі" зідомлення походять із московських джерел. Всі знають, що їх звідомлення з фінляндської війни зовсім не грішили правдою. Знову ж звідомлення німецького командування за всі часи війни були в подробицях і в цілості завсіди докладні й вірні в повному значінні слова. Тож і теперішні їх звідомлення про великі успіхи будуть правдиві. Дотеперішні, покищо відірвані ще дані, вказують вже на те, що московські большевики докотилися до неминучої і безприкладної в історії катастрофи.

—o—

## ЗА НОВУ ЕВРОПУ.

### Професор Антонеску про майбутнє нашого суходолу.

БУКАРЕШТ, 30. 6. — Віцепрезидент румунського уряду проф. Антонеску прийняв представників заграничної преси. При цій нагоді підкреслив радість, що його нарід має при боці німецького народу можливість привернути захитану честь і відобрати краї, загарбані большевією. Ця війна звільнить Румунію остаточно з цієї цілі століття триваючої небезпеки з боку Росії, яку так сильно зміцнив большевицький режим. Сьогодні проти цієї жидо-большевицької гнильної зарази, що поширюється з Москви до цілому світі, виступає вся жива Европа.

Найважнішою проблемою у сьогоднішній добі є, щоби зєднати Европу. Бесідник почуває себе щасливим, що саме він був упродовж 14 років пропаґатором цієї ідеї, а сьогодні може бути співучасником в її здійснюванні. Історія каже, що Европа ніколи не зможе дійти до спокою, як тільки тоді, коли створиться таке обєднання всіх народів, до якого змагає великий будівничий і вожд Адольф Гітлер.

—o—

## А ТАКОЖ І ПОРТУГАЛІЯ ПРОТИ [illegible]ШЕВИВИЗМУ.

ЛІСАБОН, 30. 6. — Вся по[illegible]ська преса зазначує протибольшевицьке становище Португалії. Щоденник „А Боз" приходить у своїй вступній статті до висновку, що Португалія не потребує перемінювати своєї політики супроти Москви, бо вона залишається без змін. Напрямні португальської політики залишилися ті самі. Щоденник „Дія ріо де Маня" пише, що Португалія є там, де вона завсіди була: у боротьбі військ. вона зберегла повну невтральність, у боротьбі світоглядів вона зайняла виразне становище і впродовж своєї історії, що нараховує 8 століть, вона завсіди йшла за голосом національних почувань.

—o—

## КОРОЛІВСЬКА КОРОНА Й КОМУНІСТИЧНА ЗОРЯ.

НЮ-ЙОРК, 30. 6. — Відомий американський видавець Герст займає на сторінках „Ню-Йорк-Джернел-Емерикен" гостре становище проти співпраці з комунізмом. Герст пише, що Черчіль, Санер Велс і голяндська королева творять одну ґрупу, яка ненавидить комунізму, але любить комуністів. Всі королівські еміґранти переганяються в тій підлій поведінці й предкладаються Сталінові й його деспотизмові свою поміч і заохоту. Далі Герст запитує, чому саме демократія підтримує жорстоку і криваву тиранію. Герст вказує, що без огляду на всі свої найсвятіші запевнення, червона **Москва далі вмішувалася у внутрішні справи Злучених Держав. Таким чином Сталін** зломив своє приречення. Це викликує тривогу, що уряд Злучених Держав не вважає необхідним боротися з тією загрозою свободи й демократії Америки. Ніколи комунізм не поверне престолів королівським еміґрантам.

—o—

## АКЦІЇ ІТАЛІЙСЬКОГО ЛЕТУНСТВА.

РИМ, 30. 6. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

Вночі на 28. червня ескадри італійського летунства бомбардували на Мальті летунські бази та портові обєкти в Ля Валетті.

В Лямпедузі протилетунська артилерія фльоти зістрілила один англійський літак, що бомбардував цей острів.

В Північній Африці німецькі літаки заатакували й знищили англійські самоходи між Сіді ель Барані та Солюмом. Ворог атакував Бенгазі та іншу місцевість в Сирті.

У Східній Африці без змін.

—o—

## ЗАСТІЙ В АНГЛІЙСЬКИХ КОРАБЕЛЬНИХ ВАРСТАТАХ.

ШТОКГОЛЬМ, 30. 6. — Німецькі повітряні й морські сили значно збільшили в останніх днях втрати англійського тонажу. Одночасно постійно зростаючий брак матеріялів унеможливлює дальшу працю 17 корабельних варстатів.

—o—



За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, ІІ. Тел. 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34. Fernspr. 230-39. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei", Kommissarische Verwaltung, Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher 102-79